

2010, april 7 - Hoe groot is het verschil tussen de Leica S2, Nikon D3x en Mamiya RZ (met Fuji Velvia 50iso) - heeft het wel zin om meer te investeren cq digitaal te gaan?

'De meeste bestanden van de kleinbeeldcamera's zijn al groot genoeg' is de strekking van de meeste beoordelingen m.b.t. de prestaties van de huidige generatie digitale camera's maar gelukkig is *'genoeg'* voor iedereen nog altijd een sterk uiteenlopend criterium.

Zeker voor de in zwaar weer verkerende middenformaat leveranciers is het natuurlijk een nachtmerrie steeds maar weer te moeten horen dat de fullsize sensoren van Nikon, Canon en Sony ook aan de hoogste eisen zouden voldoen. DigEzine komt ze al jaren in alle maten tegen - gebruikers, cameraleveranciers en eindresultaten en de conclusie lijkt moeilijk te trekken maar is ook simpel: er wordt -net als vroeger niet verder gekeken dan de eigen lens/neus lang is.

De kans om je als fotograaf te onderscheiden zit hem volgens mij in elk geval in een steeds kleiner traject, en daarbij komt het steeds vaker op technische aspecten aan. Meer kennis van die techniek is dan één, maar ook het over kunnen beschikken en aantonen is vervolgens gewoon niet voor iedereen weggelegd - m.a.w. een goede fotograaf is helaas vaak een slechte verkoper.

Met de apparatuur reviews is het vaak al net zo, echt veel verder dan bovengenoemde "is echt goed genoeg" kritieken komt het meestal niet, en het was dan ook verademend om te zien dat een e-zine als Photoscala de moeite heeft genomen gewoon eens de zaken op een rijtje te zetten. Daarmee komen een aantal feiten duidelijk bovendrijven:

Middenformaat analoog kan echt niet meekomen in de top - jammer voor de streng gelovigen op dit punt maar tegenover zowel fullsize kb als middenformaat sensoren is er een te groot verschil in kwaliteit.

Kleinbeeld is absolute klasse maar er is toch gemakkelijk aantoonbaar verschil t.a.v. het vrijwel perfecte middenformaat, in rand en middenpartij van het vergelijkbaar beeld.

Blijft natuurlijk de norm: Ja, inderdaad heeft niet iedereen de top nodig voor een opdracht - maar willen fotografen de hete adem van de amateurfotograaf ontlopen dan rest er naast (betwistbare) creativiteit en kennis van zaken (helaas ook betwistbaar) niet veel meer munitie als de technische voorsprong!

En dan komen we op zaken als absoluut hoogst mogelijke kwaliteit en niet te vergeten de kennis van het belichten - zaken waar helaas de meeste opleidingen maar al te vaak aan voorbij gaan...

Kijk voor een snel inzicht in de onderlinge verschillen eens naar het interessante item op [photo scala.de](http://photoscala.de)

maar vooral: blijf zoeken naar verbetering want 'goed genoeg' is een dooddoener voor je vak!

De vergelijkende beelden zijn deelweergaves van interieuropnames, die te zien zijn in het artikel van photoscala.de. Linkerbeeld is van de Nikon D3x met 1.4/50mm op f5.6, het rechter is gemaakt met de Leica S2 en het Summarit-S 2.5/70mm standaardobjectief, eveneens op f5.6.

De volledige vergelijkingen, inclusief detailvergrotingen van de hoeken (met zelfde verschil) en de vergelijkbare opname met Mamiya RZ67-II op Fujifilm Velvia 50 iso zijn met meerdere vergelijkende opnames in het Photoscala artikel onder elkaar te vinden (voor de analoge opname werd overigens een shiftobjectief 75mm gebruikt, dat had ons inziens iets beter gekund gezien de grotere beeldcirkel en dus normaliter wat lagere kwaliteit van een shift objectief).